

واقعیاتی در مورد سرمایه‌گذاری خارجی

بلندمدت، رقابت شدیدی از سوی کشورهای در حال توسعه وجود دارد که ما را در وضعیت باز هم دشوارتری قرار می‌دهد.

تریدیدی نیست که سرمایه‌آزاد نوع داخلی یا خارجی آن‌مهیّتی دارد که آن را علاوه‌نمودن به شرایط آسانتر و محدودیت‌های کمتر می‌کند. برخی، الکوی کشورهایی را که سرمایه خارجی در توسعه آنها نقش اصلی داشته به عنوان نمونه‌های مثال زدنی بر می‌گزینند و برخی دیگر تجارت ناموفق را مبنای محاسبه و برنامه‌ریزی قرار می‌دهند. اما با این همه تردیدی نیست که در هردو گروه این کشورها، سرمایه طبیعتاً علاوه‌نمود به کسب امتیازات بیشتر و عواید افزونتر است.

چه عاملی سرمایه را محدود می‌سازد به اینکه منافع ملی میزبان توسط سرمایه میهمان ملحوظ شود؟ در اقع، سخن از شمشیر دور بودن طبیعت سرمایه است. واضح است که بین منافع شرکتی که می‌کوشد از فعالیت بین‌المللی و داخلی خود حداکثر سود را ببرد، با کشوری که می‌خواهد منافع ملی خود را در اعلی درجه ملحوظ دارد، تضاد وجود دارد. در عین حال به حسب نمونه‌های موجود عده‌ای بر این باورند با اتخاذ ترتیبات لازم می‌توان منافع مورد نظر شرکت‌های میهمان و کشور میزبان را تواناً تضمین کرد و شرایطی فراهم آورده که تولید، تجارت و اشتغال به سود هردو طرف باشد. اما در کجا این همانی امکان پذیر است؟

تریدیدی نیست که یک راه برخورد آسان با پیچیدگی‌های موجود در مکانیسم اقتصاد جهانی احتراز و پرهیز از «مواجه» است. اما این پرهیز، نوعی اعتکاف نابه صواب محسوب می‌گردد، در جایی که به کمک خرد و بهره‌گیری از تجارت، امکان انتخاب صلاح و ثواب وجود دارد.

مطالعات انجام شده نشان می‌دهد به همان نسبتی که مهارت‌های تکنولوژیکی و توانایی‌های تخصصی در کشورهای در حال توسعه بیشتر است، نوع فرادرادهای مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی و انتقال تکنولوژی بیشتر

دشواری و امehای بلند مدت

از مسایل عمده در بحث سرمایه‌گذاری خارجی، پرداخت دیون، اتواع و امehای پرداختی در این رابطه و ماهیت سرمایه‌گذاران خارجی است.

اعتبارات یا سرمایه‌گذاری‌های خارجی از نظر زمانی به سه نوع بلند مدت، میان مدت و کوتاه مدت تقسیم شده است. بر مبنای نرخ بهره کنونی، محاسبات نشان می‌دهد که برابر هر ۱۰۰ دلار اعتبار بلند مدت، در طول دوران بازپرداخت، حدود ۱۸۰ دلار باید بازپرداخت شود. اگر مهلت بازپرداخت و امehای بلند مدت را ۱۵ سال در نظر بگیریم، بنابراین سالانه به ازای دریافت هر ۱۰۰ دلار اعتبار ۱۲ دلار تعهد پرداخت داریم. و امehای میان مدت نیست به وامهای بلند مدت. تعهد بازپرداختی کمتری دارد. به این ترتیب که اگر ۱۰۰ دلار وام میان مدت گرفته شود، باید

مخالف مالی و بنتاهاهی سرمایه‌گذاری بین‌المللی

- ارتقای کیفی توان نیروی کار داخلی و افزایش درجه استاندارد تولیدات داخلی.

- تامین هزینه‌های مالی بروزهای مورد نیاز، خرید کارخانه‌ها، تامین نیروی انسانی متخصص و افزایش درآمدهای ارزی.

تجارت ناشی از بررسی‌های انجام

شده نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری‌های صرفاً مالی به جوامعی سوق پیدا کرده است که از لحاظ مالیاتی شرایطی آسان داشته‌اند: مطابق تحلیل سازمان ملل مستحد، باهاماس، باربادوس، برمواد، جزایر کیت، آنتیل هلن و پاناما بسترها مناسب جذب این گونه سرمایه‌گذاریها بوده‌اند. همچنین درصد بالای از سرمایه‌گذاری خارجی انجام شده در کشورهای در حال توسعه، در کشورهای دارند که معتقدند حرکات سرمایه‌گذاری خارجی عامل سیار مؤثر و مفیدی برای جبران پس انداز تا کافی در کشورهای فاقد سرمایه یا کم سرمایه محسوب می‌شود و کمک می‌کند تا این کشورها مسائل و مشکلات اقتصادی خود را حل کنند.

در کشور ما عوامل متعددی موجب گرایش به سرمایه‌گذاری خارجی شده است. از جمله این عوامل می‌توان به عدم ثبات قیمت نفت، تقلیل عایدات نفتی، سنگینی نیازهای ارزی به ویژه در مقطع پس از جنگ با هدف سازندگی، عدم اطمینان کافی به اقتصادی بودن فراگرد فاینانس و استقرار خارجی و ... اشاره کرد.

همچنین نکته شایان توجه در بحث سرمایه خارجی و قبول استقرار، ضرور تهائی است که اقدام به این عمل را توجیه می‌کند. یکی از آگاهان مسائل اقتصادی کشور دلایل زیر را توجیه کننده استفاده از منابع خارجی می‌داند: (۱)

- سیاست حمایت از توسعه و تشویق صنایع صادراتی غیرنفتی.

- استفاده از نیروهای متخصص ماهر و بهره‌گیری از آخرین تکنولوژی موجود در سطح بین‌المللی.

- حرکت به سوی اقتصاد بازار و اقتصاد آزاد و ایجاد ارتباط با مراکز

حدود ۱۴۰ دلار تعهد بازپرداخت را تقبل

کنیم و تعهد بازپرداخت سالانه این وامها ۳۸ دلار است و سرانجام اگر ۱۰۰ دلار وام کوتاه مدت اخذ شود تعهد بازپرداختی آن ۱۱۰ دلار است.

در وضعیت کنونی، نیاز ایران به سرمایه‌های خارجی بلندمدت است در حالی که در برابر صدھاً مؤسسه و بانک اعباری است. تجربه نشان داده است که کشورهای در حال توسعه به ویژه اگر در موقعیت توسعه صنعتی باشند، نه تنها به تعداد بانکهای اعتبار هنده بلند مدت ده واحد بیشتر نیست و با توجه به واقعیات کنونی ما فقط می‌توانیم از سه موسسه و بانک وام و اعتبار بگیریم. از طرف دیگر برای دریافت وامها و سرمایه‌های

نفت خیز منمرک بوده است.

در فرآیند حضور و همکاری شرکت‌های خارجی الزاماً همیشه باورود سرمایه مواجه نیسیم. پول مورد نیاز بعضاً می‌تواند از منابع داخلی وام گرفته شود. آنچه سرمایه‌گذاران خارجی فراهم می‌آورند عمدتاً تکنولوژی، مدیریت و بازاریابی است. تجربه نشان داده است که کشورهای در حال توسعه به ویژه اگر در موقعیت توسعه صنعتی باشند، نه تنها به سرمایه خارجی که به تکنولوژی، مدیریت و تجارت بازاریابی و مهارت‌های نیاز دارند که الزاماً باید آن را وارد کنند.

برای ۱۰۰ دلار اعتبار بلندمدت باید ۱۸۰ دلار بپردازیم

تصمیم‌گیری به جای تصمیم‌سازی اگر مانند نمونه‌های مستقل‌تر و رشدیافت تراز مجموعه کشورهای در حال توسعه، نوع نگرش به سرمایه خارجی در برنامه‌ریزی اقتصادی متوجه مجاری حفظ منافع ملی باشد و در نظر بگیرد که سرمایه به جای می‌رود که منافع خود را بهتر تأمین کند، و به جنبه‌های امنیتی خود بهاء اصلی را متضمن منافع ملی می‌باشد. یک نمونه از این کشورها را در آفریقا (گابن) و دیگری را در آسیای جنوبشرقی (مالزی) می‌توان مثال زد. همین تحقیقات نشان می‌دهد که شرکت‌های سرمایه‌گذاری خارجی در مندهای کشورها طی سالهای اخیر در برایه مالکیت، واگذاری حق الامتیاز در حوزه‌های فنی، مشارکت و پارهای اشکال غیر پیچیده تکنولوژی تا حد چشم‌گیری انعطاف‌پذیر شده‌اند. این انعطاف‌پذیری به دلیل تحولات تاریخی و گردن نهادن به نقش استقلال طلبانه تراکتورهای «جنوب» در عرصه تبدلات جهانی تلقی می‌گردد.

برای این مهم تشکیل شده نتوانسته به قدر کفایت و نزوم، تأمین کننده پیش نیازهای تصمیم‌گیری در زمینه جذب سرمایه خارجی باشد. این اشکال عدمه را بگذاریم کنار: اما بای بی‌برنامگی و آشتگی در امر برنامه‌ریزی برای سرمایه‌گذاری خارجی در کشور و عدم ارائه تحلیلهای دقیق از گذشته سرمایه‌گذاری خارجی در ایران و نقاط قوت و ضعف آن چه کنیم؟ به نظر می‌رسد مجموعه این مشکلات، شورای عالی سرمایه‌گذاری را به اقدامی یک طوفه واداشته است و چنین تصویر کرد که عدم جذب سرمایه‌گذاری خارجی در حد اکثر سرمایه‌گذاری و انتقال باحداً اثر منافع ملی خود نیازمند حرکتی منکی به پشتونهای تحلیلی، اطلاعاتی و توانهای تخصصی جدی تراست که ظاهراً از حوصله و توان سازمان مسئول آن در کشورمان بیرون است.

متضامنه بسیار اتفاق افتاده که در

کشور ما تصمیم‌گیری با تصمیم‌سازی جایه

جا شده است! سازمان جلب

«سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی

ایران، که در اصل به منظور تصمیم‌سازی

مشاورین سیستم آراء

با بیش از پنج سال فعالیت در زمینه‌های سخت افزار، نرم افزار، کنترل پروژه و آموزش

عرضه کننده نرم افزارهای:

- اطلاعات مشترکین (اطیعات)
- صورت ریز مواد اولیه (B.O.M)
- تدارکات کالا (داخلی)
- اثبات (مقداری و ریالی)
- حسابداری مالی
- صورت وضعیت
- سرسید نامه آراء

- گزارشگر (برای کاربران عادی و برنامه‌نویسان)
- نمودار، برنامه تهیه گرافهای فارسی در محیط بانک اطلاعاتی
- برنامه انتقال گزارشات خروجی کنترل پروژه به AUTOCAD

کنترل پروژه فارسی و لاتین

تهران - ۱۵۵۵۷، بلو سدحدان، اسدای سهروردی سعادی، کوی فرقاول،
شماره ۱۱، صندوق پستی ۳۴۹۶ - ۱۵۸۷۵ - تلفن: ۰۲۶۸۹۷۷۲

دستور

زم افزار نموده هرمه آمیختن
تکنولوژی کامپیوتر با نوآتنندی
تکر انسان سرای دسترسی
سرع، دقیق و صحیح به:

- ساده و سریع
- ساده و سریع
- ساده و سریع
- ساده و سریع

قوایین و مقررات

مشاور سیستم‌های اطلاعاتی
جهانی

جهانی